

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Dimars 7 de Febrer de 1899

Núm. 3.814

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes Plas. 1
a provincies trimestre 3'60
Extranger y Ultramar 7
Anúncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continúades curacions y d' una
acceptació general, son las millors
probas pera demostrar que

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per cró-
nica y rebelde que s'ja tota classe de

Oberta tota la nit

TOS

La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos a cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demás dias de deu a una del matí y de tres a cinch de la tarde, havent traslladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 17, primer.

Secció doctrinal

Demócratas

Los partits qu' en diuen avansats, han tingut sempre aquí a Espanya un criteri molt equivocat de lo que es la democracia, com lo tenen de lo que es la llibertat y la igualtat.

Han defensat y han combatut per los drets del home lliure, del home emancipat y no han predicat may los debers a voltas penosos é impopulars que tals conquestas y tals drets requereixen.

La democracia ha vingut entre nosaltres disfressada y ab desordre, ab llicencia y ab amenassa al contrari; ab crits y esbaots apassionats y pitjor encara, ha vingut ab disfressa estrangera, vestida de teorias, que pera res han tingut en compte los sediments que en las vellas rasses d' Europa han deixat las passadas épocas.

Y cada volta havem tingut revolució y reacció; ó lo que s' lo mateix, un periodo de destrucció y un periodo de recul. Las dos forsas han operat en sentit contraris y 'ns trobem ara sense lo respèc e á las vellas tradiccions y sense l'amor á las novas conquestas s' ha perdut una fe y no se 'n ha concebut un altre y per compte de soldar las dos tendencias s' han fet dos armas punxagudas, que son emblema del odi entre los fills d' un mateix poble. La intransigencia d' uns y d'altres no permet la tranquila discussió ni lo reposat rahonament, ni lo meticolós estudi, ni la paciencia de la practica.

La democracia en los pobles verament lliures està basada en lo respecte mútuo; en la obediencia absoluta y sense discussió de la ley; ab l'acatament á l'autoritat, nascuda del mateix poble. La democracia no es una filla de la época, ni sisquera de la Revolució francesa, ni arrenca de las utópicas repúblicas gregas, sino que ha preexistit en los pobles robustos y sencills; en las costums patriarcales dels pobles agrícols y dels pobles creyents. En lloch ahont domina la verdadera democracia no hi ha fet sa entrada inopinadament per decrets, avans bé las costums del poble y lo seu modo d'esser s' han traduhit més tart en lleys.

En cambi, allí ahont s' ha volgut imposar ha donat un resultat contrari al que s' buscava; aixís es que del poble han exit alguns Rabagás, que lo primer que han fet ha sigut desvirtuar la democracia y apareixer com á vanitosos porringuts, desitjosos, desseguida, de oblidarse del seu origen.

Perque la democracia suposa un poble que s' aixeca de la seva ignorancia y de la seva postració pera

guanyar en virtuts cívicas y en costums morals fins al punt de ferlo capás d' alternar ab las classes altas de la societat en lo govern de tots; perque la democracia suposa en lo poble una elevació d' ideas y de miras; un sentit moral y de justicia, que sols dona una conducta honrada, y una vida sense mácula.

Catalunya, en nostre modo d'entendre, era molt més apte pera l'usufruit de la democracia que altres comarcas d' Espanya, perque es tradicional la intervenció del poble en la confecció de las lleys: perque sempre han existit tendencias d' associació ó d'agremiació y perque lo caracter es refractari á la vulgar xarrameca, escull d' una bona democracia. En las antigas corporacions, los *menestrals* han fet sempre bon paper; los gremis y confrarias son tan antichs com los pobles, y la noblesa y l' bras militar no han tingut de fa molts sigles un predomini superlatiu respecte de s' estaments cívicos.

Las nostras lleys antigas ne portan lo sello d' un estat democrátich, ab aquella oposició a la intervenció del poder reyal; ab aquella obligació dels somatents; ab la florent vida comunal de la edat mitja y sense las sotregadas y desgracias que ha tingut la nostra Pátria, tal volta avuy estaríam en possessió d' un estat de verader progrés y civilisació basat en la llibertat y en la democracia.

Per desgracia nostra nos sembla que cada día nos en allunyan d' un somni tan hermós. Per desconhort nos sembla que cada día s' en allunyém més d' aquesta unió del passat y del present de Catalunya; d' aqueixa armonía entre lo nostre modo d'esser y las institucions que tenim y de nostras passadas costums y de nostre manera actual de viure.

No, los partits que s' diuen avansats no 'ns la portarán la democracia ni la llibertat, perque son exclusivistas en las ideas é intolerants y absolutistas á la seva manera.

Y de tal modo tenen pervertits los enteniments, que l' home veraderament democrátich que volgués imposar en una població las ideas democráticas y de verdadera llibertat sería tingut per un retrógrado, per un *neo*, per un traïdor á la causa del poble.

Perque aquest home deuria comensar pera fer respectar y pera enaltir lo principi d' autoritat que avuy es per terra; perque aquest home deuria castigar las malas costums y la perversió y l' vici que no te trabas y que á voltas fomenta la mateixa autoritat; perque aquest home deuria castigar las ocultacions dels richs y ls abusos dels polítics; deuria corregir la mala fé y l' enganyifa y l' robatori de certs venedors y en una paraua pera cumplir ell ab son deber deuria ferhi cumplir als altres. Deuria ser intolerant en los que fan de la nit día; en los que renegan y

perverteixen al jovent; en los que descuidan la instrucció dels seus fills y explotan la caritat del públich y en los que constituhits en autoritats y servidores del poble l' explotan y s' fan pagar los seus serveys.

Aytal home aixecaría un clamoreix tal, se concorriarian tals odís dels que avuy fan de jueus del poble, que l' clavarían en creu, després de ferhi patir un llarch calvari.

Y sols aquest home, que respectés to'as las creencias y tots los drets, pero que demanés estret compte de s' debers, fora lo verader democrata.

Més aquestos homens no neixen en la terra dels pobles corseats per tots los vicis; aquestos homens sols se ls mereixen los pobles forts.

Secció Agrícola

Lo Questionari de lo que ha de tractarse y resoldre en l' Assamblea de productors agrícols, que deu reunirse á Saragossa, consta de las següents bases:

1.ª Ensenyansa primaria gratuita y obligatoria, determinantse un correctiu para ls pares negligents.

2.ª L' ensenyansa agrícola compendrà dos grupos: general y professional. Lo general consistirá en l' institució d' escoles é instituts.

3.ª L' ensenyansa agrícola se dividirá en tres graus: superior, secundari y elemental.

Lo superior tindrà caracter igual que l' que s' dona en l' Institut d' Alfonso XII als Ingenyers agrónoms.

Lo secundari compendrà l' ensenyansa de propietaris directores de fincas y pérítis. Se donará en las granjas y escoles regionals.

L' elemental compendrà als petits propietaris y als obrers, donantse en escoles adecuadas á aqueixa especialitat.

4.ª Complementant ditas ensenyansas, s' establirà una organizació de conferencias normals y camps de demostració.

5.ª Representació gremial dels agricultors en las Corts.

6.ª Disminució dels gastos públichs, suprimint y reformant los organismes administratius.

Impossibilitat de la duplicitat de sous per gratificacions y de cap altre classe de remuneració, sent honorífichs los restants cárrechs.

7.ª Igualtat tributaria.

8.ª Exenció de tributs al bestiar de labor, considerantlo com instrument de treball.

Restringir á determinadas comarcas l' alimentació y cuydado dels toros braus.

Foment de dehesas.

Obligar á las companyias de ferro-carrils á que famiguin los vagons en que s' transporta bestiar.

Obligació á las poblacions de mes 20.000 ánimas, d' establir dehesas.

9.ª Execució del catastro y de la reforma de las cartillas evaluatorias.

10. Red completa de ferrocarrils secundaris, carreteras y camins.

11. Obertura de canals y vigilancia dels actuals pantanos.

12. Rebaixa dels transports.

13. Creació de Cambras regionals subvencionadas per l' Estat.

14. Seguritat personal, dels camps, dels fruits y dels bestiaris.

15. Concursos agrícolas y premis.
 16. Creció de Banchs Agrícolas y Caixas d'Ahorros. Préstams als pagesos.
 17. Lliure cultiu del tabaco, del cotó y de la canya de sucre.
 18. Recopilació de las lleys agrarias, reformant-las.
 19. Simplificació y aberatament de las transmisiones de domini y constitució de las hipotecas y timbre. Supressió del judici executiu.
 20. Exenció de tributs a las permutas de fincas, simplificant lo procediment.
 21. Posar en vigor la ley de 31 de Juny de 1868 pera l foment rural.
 22. Obertura de mercats.
 23. Reforma de la ley, del reglament de consums, impedit un gràvem que excedixi del 50 per 100 del valor de l' especie subjecta al impost.
- Prohibició dels arbitris extraordinaris.

En l' edició pròxima ens ocuparem del mateix.

Teatre Intim

«INTERIOR». — «BLANCAFLOR»

Vaig acabar l' anterior revista dihent:

La sessió vinenta serà la última y promet ésser igualment interessant. Veurem.

Lo cor va dictarme aquest veurém com si ja pressentia algo de lo que va passar; més me temia, pero vaja, de tots modos es una viva llástima.

La última funció pot ben dirse que fou de prova tant per los del públich com per los de dins l' escenari. Aquestos l' afrontaren decidits y si alguns d' ells no sempre triomfaren, quan menos demostraren molta més fé en la causa que defensaven, que bona part de concurrencia sempre distraita y mal predisposada.

Los artistas lluytaren francament contra una fredor fins á cert punt inesplicable, estavan de sobras convençuts de lo molt perillosa que era la empresa, pero no cedían, mentres que l' públich sí; lo públich no trigá molt en demostrar lo molt ample que li venia la prova. Perque hi ha que dirho y ben alt, no es pas veritat que la majoria s' esforçés poch ni gayre per assimilar-se á tot quant passava dins l' escenari; de ser aixís altre hauria sigut lo resultat, prou s' hauria avançat molt més de lo que s' guanyá scabada la vetlla.

L' «Interior», de Maeterlinck, necessita d' altres elements per imposarse d' una manera sòlida, no hi ha perque discutirho, lo que sí pot dirse es que ls mateixos que l' representaren al «Lirich» ab un altre públich, si be no haurían fet tot quant son autor deu créurehi possible, haurían demostrat que no es un impossible, ja que tot ó molt de lo que ells feren podia molt be aprofitarse pel pervindre, obrí camí per arribarhi.

Aixó si be no ho deixarem de veure tots quants nos hi ficàrem, hauriam volgut que fos en general, que comensessin á desvaneixer los dubtes de si aquestas ó aquellas obras son ó no son representables. ¡Quántas vegades hi preném com á tals moltes que ni tan sols arriban á impresionar lo que una escena d' aquellast!

No pot pas negarse que la lectura de «Interior» y fins lo «Peles y Melissandra» del mateix autor, prodheixen una impressió molt més íntima que no sa representació a las taulas, pero jo crech molt be que bona part d' aixó es degut a la falta de costum de veurelashi; per una part y altra s' hi nota certa falta d' experiència que una volta adpurida faria que s' precisés més l' efecte, y per lo tant arribar á tot lo que elles de sí poden darnos.

Avuy com avuy, per lo vist, estém un xich lluny encara, pero consti, y valgui com á descàrrech de consciència, que en aquella per lo menos, demostraren éstar més predisposats al avens los artistas que l' interpretaren, que no ls que ho presenciaren desde la platea.

Maeterlinck no triomfá del tot, pero qué hi fé; estich més que segur que l' treball invertit al efecte de conseguir sa victoria no será esforç estéril. La llevor sembrada un dia ó altre donará l' seu fruyt; y si be es veritat que tant actors com traductors s' emportaren las censuras dels adormits encara, consti que devant d' ellas hi van las enhorabonas dels que volém ért nou y sense retruchs de mala mena.

Pero no acabá aquí: estava escrit que aquestos havíam d' ésser los menos y per lo tant impotents pera contrarrestar la indiferència dels més; aixó sigué la causa de que tampech fos degudament apreciada la

obreta d' en Gual, treball originalíssim y fill d' un estudi molt aprofitat sobre la poesia que entranya lo cent popular de nostra terra.

«Blancaflor» es la cansó catalana que tots los ayments de nostre música coneixen com á cosa bona.

Estava la Blancaflor sota l' arbre de la menta ne brodava un camisón per la filla de la reyna, lo camisón n' era d' or, de seda l' rhodava ella, cuan la seda l' hi mancava posa de sa caballera, de sa caballera al or no hi ha molta diferencia.

No es pas gens difícil recordarla.

En Gual, segons lo prólech que avans de la representació llegí molt correctament lo Sr. Pujol, l' ha escullica d' entre moltes, no per créurela la més bonica, sino per lo molt que s' prestava per ésser desenrotllada tal com ell volia. Al portarho á terme no ha fet res més que ampliarla tot lo més just que la faula permetia.

En lo segon cuadro, destacantse d' un fons ideal com se l' imagina l' poble que la canta, s' hi mouhen las dos figuras que la motivan, ab son llenguatge romanesch y conservant sempre la ingenuitat que las caracteriza. Es un diálech hermosíssim, una parafraisis del cant popular molt ben entesa y á trossos impregnat d' un sentiment que enamora al cor que sab sentirlo.

Del motiu musical, bonich y senzill com tots los cants de la terra, lo mestre Granados n' ha pres peu per compondre uns quants números molt ben treballats y no faltats d' inspiració; la invocació a la marineda es d' una forsa descriptiva de molt relleu, al mateix temps que com tota la partitura d' un mérit extraordinari. Tampoch lo públich va saberho veure.

¡Pitjor per ell!

Finida la representació, eran molts los que deyan: —En Gual s' ha equivocat.—Sí, es cert, en Gual s' ha equivocat, pero en mon concepte la equivocació estriba tan sols en créure que la cosa podria donarse á un públich tan poch predisposat á assimilar-se ab lo que se li presenta. Ell segurament no comptava de que á no ser un d' escullit podia distreures y no adivinar clarament lo que veya; sino d' una manera superficial y sense pensarhi altra cosa que una atenció poch devota. En aixó sí, en aixó s' equivocó de mitj á mitj, pero consti que no fou ell sol.

Per altra part, no solament no es una equivocació, sino que tota elle resulta una obra molt ben pensada, d' una idea nova y sobre tot d' un mérit literari indiscutible.

He dit nova, y ho faig ressaltar ara, perque precisament aixó més que tot es lo que l' ha fet més simpática. Aqueix noble afany d' originalitat mereixia altre premi que l' que la majoria ha volgut donarli. Precisament ara més que may, tractantse com se tracta de donar fort impuls al decaygut teatre de nostra terra, es quan deuria acullirse ab doble entusiasme totas las tentativas que en favor d' aixó s' proposessin.

En aqueixas sessions s' ha donat un pas llarch vers l' ideal aquest, pero no es prou encara. En Gual y la colla d' artistas que l' segueixen, s' han fet dignes de que pugá esperarse d' ells lo que hi ha que fer fins acabar ab la rutina y l' mal gust de nostre públich.

Cal recomanarlos no desmahin per més obstacles que trobin; segueixin tots lo camí emprés fins ara, no valguin seguir la ven de quatre indolents que veventse incapassos de fer res que s' aparti de lo que han fet fins ara, s' esparveren al veure que ab serenitat y valentia s' encamina vers lo camí de la desitjada regeneració.

Avant companyns, tingueu la certesa de que la fermana vostra será mes tart glorificada per molts que avuy encara dormen.

Avant, en la lluyta aqueixa havén demostrat més fé y més valor que l' públich; treballau fins que sigui vostre, que tart ó d' hora ell s' entregará. ¡Prou car paga l' ensopiment en que ha viscut fins ara!

Avant, sempre avant, que no s' malmetin en la inacció las energías que os han animat fins ara; forsas fins avuy aisladas s' hi aniran agrupant al entorn vostre, febrosechs de combat per alcansar la victoria desitjada.

¡Pas al jovent! Qué hi fa que la rutina al sentirse ferida vos malsheixi? Recordéu sempre que en la sepyera del art hi ha grabada ab lletres d' or l' hermosa sentència, del innovador més gran del present sigle: del genial Wagner.

Qui desde son bressol no s' vegi acompanyat del descontent de tot quant lo rodeja no arribará pas may al descobriment de lo nou.

A. S. VILAPLANA.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas

del dia 6 de Febrer de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	753	84		5'2	Ras	
3 t.	752	83				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	can.
	Máxima	Minim.	Ter. tip.	direcc.	classe	
9 m.	Sol. 22	6	10	SO.	Cumul	0'4
3 t.	Sombra 14		12	SO.		0'3

Entre nou y deu del vespre d' ahir diumenge, hi hagué una gran alarma en lo céntrich carrer del Vidre, pera creure lo vehinat que en un segon pis del mateix carrer hi havía lladres ó s' cometia algún crim ó malifeta tals eran los crits plors y soroll que s' deixavan sentir de la indicada casa.

Averigua't lo succehit resultá que en dit pis los amos havían deixat á una filla seva, noya d' uns tres anys, adormida en son llit y anaren al teatre. Despertá aquella criatura y tot foren crits, xiscles y terratremol, alarmant tota aquella céntrica vía, sent lo pitjor del cas que, oridada la familia que s' trobava al Coliseu de la plassa de Prim, no acudí á donar auxili y consol á la noya fins després d' alguns temps, ó sia, com se digué, fins després d' haver acabat una de las pessas que s' estava representant.

Tothom á una comentava desfavorablement la flemma y procedir de tals pares.

Lo mercat que ahir tingué lloch en aquesta ciutat s' vegé concorregut per bon número de forasters dels pobles de la comarca.

Las transaccions foren també en bon número las que s' realisaren, observantse quelcom mes de moviment que en los anteriors.

Tornan les nuvols á amenassarnos ab aygua.

Ab tal vingués pera bé de la agricultura y reformar lo caudal d' ayguas de las minas que assorteixen á las nostras fonts ja pot venir ni que aygualit carnaval.

Lo passat diumenge tingué lloch en lo «Círcol Artístich Catalá» l' anunciada representació de la popular ópera del mestre Arrieta «Marina».

Se distingiren notablement la Sra. Canaval, que ns demostrá plenament que sap tant de cantar com de declamar revelantse una verdadera artista, y l' Senyor Ramos, Anguera, y Domingo si bé aquest últim estigué en algunas escenas un poch insegur á causa, potser, de l' emoció. Lo coro molt ajustat també. L' obra fou habilment ensajada y dirigida pel Sr. Camprubi.

En conjunt una «Marina» molt acceptable, tenint la seguretat que moltes companyies d' ópera no han interpretat tant bé com los modestos aficionats del «Círcol». Lo públich premiá son treball ab calurosos aplausos. De tots modos, creyém que aquestas obras no son propias per representarse en un teatro d' aficionats, puig si aquest cop han sortit victoriosos, gracias á la rara constancia dels ensajos y un altre dia poden fracassar. No duptém que hi ha altres obras que s' adaptan mes facultats dels intérpretes y que donarian, segurament, més carácter á la societat.

Aqueixas observacions las fé ab tota sinceritat fillas del interés que ns inspiran los joves cantants qui ab tant bon peu han debutat.

Com de costum concorreguidíssims se vegeren los balls de disfressas celebrats en las societats «El Olimpo», «El Alba», «La Palma» y «Círculo Republicano Histórico» assistinthi bon número de disfressas.

Lo ministre de Marina acaba d' ordenar lo despido de 300 obrers del arsenal de Carlagena y més de 500 de la Carraca, total més de 800 treballadors. Ja es estrany, ja, que s' hagi despidit á tanta gent. Pero escoltin: «Con esta medida se ha establecido en dichas maestranzas la antigua normalidad, borrando el aumento de operarios que hicieron necesarios los trabajos extraordinarios para habilitar durante la guerra la escuadra del almirante Cervera y terminar las obras del crucero Lepanto». Aixís nos donan la noticia de Madrid, y encara que fa mol temps que no s' treballa en aquella escuadra memorable, be s' havían de pagar algunas mesadas més á aquells 800 y tants treballadors per... perque ja estavan acostumarlas. Pero s' podria saber en qué passava las horas desde que s' va acabar la feyna aquella gentada?

En quant els diners que costan a la nació, lo fet no té importància. Ja 'ns diu la mateixa premsa madrilenya que la recaudació de las contribucions d'aquest any continua presentando buen aspecto. Y las caras dels que las han pagadas quin aspecte presenten? Y las dels que no las poden pagar y ho han de vendre tot embargat? Y que també presenten bon aspecte las caras dels intel·ligents que tenen d'emigrar al extranjer, mort de fam en busca de països més hospitalaris ab sos propis fills que no ho es Espanya?

Havent acabat lo plasso de tres mesos que senyalá lo Real decret de 20 d' Octubre últim pera aportar als expedients dels minyons que alegaren exempció del servey militar los certificats d' existència en files de sos respectius germans residents a Ultramar y subsistent en particular per lo que toca al exercit de Filipinas las circunstancias que motivaren la concessió de licencias pera l' indicat objecte, la Comissió mixta de Reclutament ha acordat dirigir-se novament al ministeri de la Guerra, suplicantli prorrogui dit plasso per altres tres mesos, reproduhint la petició que al propi objecte formulá en 15 de Desembre últim y que no ha sigut encara resolta.

Lo recaudat abir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents especies, puja a pessetas 1130'71.

Correspondencia particular de LO SOMATENT

Barcelona 5 de Febrer de 1899.

Senyor Director:

Molt Sr. meu. Ahir tingué ocasió, gracias a una atenta invitació d' un amic de la Junta directiva de l' «Associació dels coros de Clavé», d' assistir a una important festa musical de las que setmanalment desde fa poch se celebran en l' espayó local (Basea 40, prel.) d' aquesta important federació de societats corals. La primera organizada fou a càrrech de la Junta directiva, la segona ho fou del «Casino Artesano», de la Barceloneta y la tercera que es de la que avuy nos ocuparem, es la organizada en la llorejada é important societat de Sant Andreu de Palomar «Pau y Esperansa» que tan acertadament dirigeix lo conegut mestre D. Joseph M.ª Comella.

Lo programa fou escullit per tots conceptes, donchs hi figuraven composicions dels notables mestres Clavé, Comella, Cassadó, Martinez-Imbert, Alió, Serra, Otto y Thomás.

La part musical fou confiada a la llorejada «Pau y Esperansa», que feu de cada una de las produccions que cantá baix la experta batuta del seu mestre senyor Comella, una creació. Aplaudirem, y com nosaltres, tota la distingida concurrència que omplia de gom a gom lo saló d' actas y demés dependencias, ab justicia tots los números a ella confiats.

Las composicions que poguerem admirar foren «Los Xiquets de Valls» y «Goigs y Planys» del immortal Clavé; «Somni de las Flors», de Cassadó; «Primavera», de Martinez-Imbert; «Primaverran», de Serra; «Serenata», de Otto; y «Salut als cantors», de Thomás.

Una secció de noys, dirigits per lo senyor Comella cantaren las cançons populars, «Lo noy de la mar» y «Cansó de Nadal», que foren molt celebrats, lo propi que l' senyor Alfredo ab la «Cansó del mariner», «La filadora», «Bon casador» y «Las hijas de Eva». Tant los noys com lo senyor Alfredo foren unaniment aplaudits.

La part literaria fou confiada al noy Peret Ros y conegut poeta D. Joan Plans. Lo primer llegí algunas inspiradas poesias, y l' segon «Las Mans» del malhaurat Codolosa y «La Xata». Tan l' un com l' altre foren aplaudidíssims.

Per fi, lo president de la «Associació dels Coros de Clavé», pronunciá un discurs de gracias per la societat «Pau y Esperansa» y demés artistes que hi prengueren part.

Per nostra part felicitem a tan distingida y aprofitada societat y a la Junta directiva dels «Coros de Clavé» per la iniciativa per ella empresa.

Apropósit de dita corporació dirém que per festejar dignament lo recor de la pèrdua del immortal fundador de las societats corals a Espanya, está organizada una gran festa en un dels teatros de nostra capital. Segons nostres informes l' acte serà digne de tal corporació y de la que a son degut temps ens en ocuparem en Lo SOMATENT.

ANTON DE ROMAJO.

Secció oficial

Registre civil

dels dias 4 y 5 de Febrer de 1899

Naixements

Elvira Ollé Llauredó, de Joan y Elvira.—Josepha Ribé Mallol, de Francisco y Josepha.—María dels Dolors Martí Amorós, de Joseph y Antonia.—Joaquima R-bascall Duaiguas, de Joseph y Josepha.—Pere Vallverdú Queral, de Anton y Josepha.

Matrimonis

Joseph Jové Martí, ab María Mustè Mateu.

Defuncions

Francisca Montoso Cerezo, 46 anys, Sardá, 52.—Teresa Montserrat Fortuny, 5 anys, Alt de S. Pere 64.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Ricart.

Sant de demá.—Sant Joan de Mata.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 5

De Alicante en 24 horas, v. El Gallo, de 380 ts., ab pe roli, consignat a don Joseph María Ricomá.

D' Hamburgo y esc. en 20 dias, v. Pizarro, de 772 ts., ab tránsit, consignat als senyors Mac Andrews y Companyia.

De Liverpool y esc. en 14 dias, v. Nieta, de 868 ts., ab efectes, consignat a don Modest Fenech.

De Nova Orleans en 54 dias, corbeta espanyola San Jo-è, de 846 ts., ab 114 040 dogas roure a la ordre, consignat a don Emili Borrás.

Despatxadas

Pera Cette vapor Correo de Cartagena, ab efectes.

Pera Hamburgo y escalas, vapor Pizarro; ab efectes.

Pera Liverpool y escalas, vapor Nieta, ab efectes.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d' ahir.

Interior	57'82	Cubas del 86	55'81
Exterior		Cubas del 90	47'75
Colonial		Aduanas	91'25
Norts	33'	Ob. 5 0/0 Almansa	81'75
Fransas	33'25	Id. 3 0/0 Fransa	44'75
Filipinas	67'		

PARIS

Exterior	54'65	Norts	
----------	-------	-------	--

GIROS

Paris	30'25	Londres	32'80
-------	-------	---------	-------

Se reben ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los països.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	57'82	Aduanas	91'25
Exterior		Norts	33'
Amortizable		Fransas	33'30
Cubas 1896	55'87		
Cubas 1890	47'75	Obs. 6 0/0 Fransa	84'75
Exterior Paris	54'15	Id. 3 0/0 »	44'75

GIROS

Paris	30'25	Londres	32'80
-------	-------	---------	-------

Cambis corrents

en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de Comers de la mateixa.

Londres a 90 dias fetxa.			
» a 8 dias vista.			
Paris a 8 dias »			
Marsella a 8 dias »			

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.		750	
Industrial Farinera	500		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	475	500	
Manufacturera de Algodón		100	
Companyia Reusense de Trams			
Companyia Reusense de Trams privilegiadas de cinch per 100		200	

Anuncis particulars

¡Máscaras!

Si volem estar ben inspiradas y no tenir pó pera donar bonas «matracadas» als joves usóu pera disfrazarvos la rica Holanda de cotó EQUIS donchs a més de reunir dit género un blanch especial y un suavitat sens rival apriment los cossos las que son grossas y favorintvos molt a las que primas, teniu la ventajita que després la podreu emplear en confeccionar pessas interiors.

De venta en casa Porta. Pessa de 20 metres 10 pessetas. Probeulo y os convenceren.

DIPOSIT DE FEMS

Existeix un ab grans existencias abont se ven lo fem de classe superior a 13 pessetas los 100 paners.

Dirigirse a la carretera de Salou devant la Estació del Tranvia.

ESCORIAS THOMAS.—Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse a casa Gambús, carrer de Vilá Bou) 12.

Pera ls soldats repatriats

Sorteig, que tindrà lloch lo dia 28 de Febrer prop vinent, de las dugas artísticas figuras de moviment que adornavan lo Ramillete del Gran Café d' Espanya; cedits per lo du-nyo de dit establiment.

Lo producte serà aplicat a benefici dels soldats que tornan de Cuba y Filipinas, ferits ó malalts; ab steo d' l' Preu del bitllet: 25 céntims de pesseta.—Se venen en la Redacció de Lo SOMATENT.

En venda

Hi ha pera vendre en la Granadella un molí fariner de vapor en lo que poden instalarse altres industries.

Dirigirse a Ramon Gassó de la Granadella.

Venda en aquesta ciutat de duas casas: carrer de Jesús, cantonada al arrabal de Jesús y carrer de Barreas y altra, carrer de Montserrat núm. 11.

Dirigiree al mateix Sr. Gassó.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

COMPANYIA DE SARSUELA CÓMICA

DE

D. JOSEPH GIL

Funció per avuy.—7.ª d' abono de la 3.ª série.—Se posaran en escena las aplaudidas sarsuelas en un acte cada una, tituladas «Los aparecidos», «La revol-tosa» y «La banda de trompetas».

Entrada a localitat 3 rals.—Id. al paraís 2.

A dos quarts de nou.

TELEGRAMAS

Madrid 6.

«El Nacional» publica aquesta nit las declaraciones d' un personatge militar, amic d' en Weyler; no indica son nom. Creu dit personatge que no hi ha mes disjuntiva pera la solució d' una crisis que un Govern liberal ó un Govern Silvela-Polavieja.

—Segons opinió d' un ministre, los americans concediran la independencia als tagalos, puig la victoria de Otis res resol, encara que la obtingui.

—Ahir a la nit lo ministre de la Guerra va rebre un nou telegrama de Rios que res afegeix a lo conegut. En ell se parla també de la fetxa y forma de la repatriació.

—Torna a dirse que 's pendrán midas excepcionals a Madrid ab motiu dels atracos. S' adoptaran midas d' ordre polítich y públich.

—«El Liberal» s'escandalisa devant la impassibilitat ab que han sigut acullidas las denuncias contra la Diputació. No donan senyals de vida ni l' ministre de la Gobernació, ni l' fiscal de la Audiencia, ni l' gobernador civil.

—No te fonament, diu un periódich del matí, la especie que s'ha llensat de que's va a comensar una nova legislatura. Continua a la anterior, porque no está la cosa para ficarse en eleccions de mesa y votacions secretas.

—No 's firmará avuy, com s' havia dit, lo decret de Romero Girón pera Foment. Aixó 's farà quan s' hagi fet l' arreglo d' Ultramar.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

Píldoras de la Pell-Roja

Preparació especial de Joseph M. Font

(FARMACEUTICHE)

Demanen tots los que tingúen tós en qualsevol Farmacia encara aquells que no hagin conseguit aliví ab cap altre de tots los acreditats específichs coneguts, tota vegada que elles constitueixen un preciós medicament pera combatrela.

Preu 1 pesseta capsas

Nota.—Se envian per correu certificadas sens augment de preu als pobles ahont no hi hagi farmacia sempre que 's demanin duas capsas.

FARMACIA CENTRAL

ESPANYOLA

Pelajo, 42

Barña.

Caramelos Pectorals

DEL

Metje Salas

Modificadors de la hipersecreció de la membrana mucosa aërea, disminuixen y fluidifican la biscoitat del moch bronquial, facilitan la expectoració, treuen la Tos y aumentan la respiració pulmonar.

Preparació molt eficaç pera combatre la Tos del Dengue, Bronquitis aguda y crónica, Asma, Enfisema pulmonar, Catarros crónich, sech y espasmódich, Coqueluche, Tos del sarampió y ferina y finalment totas las afeccions de las vias respiratorias. Se componen d' estimulants vegetals, sense que en sa preparació s' emplehin narcótics ni medicaments perillosos, per lo que poden ser presos sens cap temor y en qualsevol cantitat, lo mateix per los noyets que per las personas majors.

Son bon sabor, fa sian presos fins ab avidés per los noys a quins es tan difícil ferloshi pendre medicaments.

A cada capsas acompanya un prospecte.

Dipòsits en totas las provincias

Farmacia de don A. SERRA

Arrabal Santa Anna, núm. 80.—REUS.

Demanis en totas las Farmacias de la provincia

Preu de la capsas 6 rals

Publicacions regionalistas que reben en aquesta Redaccio.

«La Renaixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», setmanari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzenari de Catalunya, «L' Art del Pagès», quinzenari, «L' Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona. «La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich. «La Costa de Lleuant», setmanari de Catalunya, de Blanes. «L' Olotí», setmanari de Catalunya, de Olot. «Las Cuatre Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadé. «Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona. «La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers. «El Vendrellenés», setmanari de Catalunya, del Vendrell. «La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia). «Euskalduna», «Euskalzale», setmanaris de Bilbao (Bizcaya). «El Eco del Guasalope», setmanari de Alcañiz (Aragó).

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COMBADO FOSFATAT

GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

Lo més económich, lo més eficaç, lo mes durader

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH

EN LAS FORMAS DE

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

KAINITA, ETC:

balx garantia del Sindicat de ventas de STASSFURT.

NITRAT DE SOSA

ADOB AZOAT

DE GRADUACIO GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/10 AZOE Y D' EFECTES RAPITS Y SEGURS

Dirigirse pera prospectes é informes sobre l' empleo

A D. OTTO MEDEM.--VALENCIA